

GENECHTEN, Robert van (Antwerpen 25 oktober 1895 – Den Haag 13 december 1945).

Was een vrijzinnige Antwerpse student die door de oorlogsomstandigheden in Nederland aan de Rijksuniversiteit te Utrecht zijn rechtenstudie was begonnen. Daar koos Van Genechten voor het radicale activisme en werkte hij mee aan *De Vlaamsche Post* en aan *De Goedendag*, het maandblad van de Vlaamsgezinde studenten uit het officieel middelbaar en normaalonderwijs, dat vanaf zijn herverschijnen in 1915 een duidelijk activistisch standpunt innam.

In Utrecht was Van Genechten lid van de studentenafdeling van het **Algemeen-Nederlands Verbond** en maakte hij propaganda voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit. Hij deed dit via het **Nationaal Vlaamsch Studentenverbond**, dat zijn brochure *De vervlaamsching der Gentsche Hoogeschool* (1916) publiceerde. Na de opening van de vernederlandste Gentse universiteit liet hij er zich als student inschrijven en vervolgde zijn studie in de rechten. Hij oefende een grote invloed uit op het studentenleven: onder meer hij stuurde het Gentsch Studentencorps **Hou ende Trou** (GSC) in de richting van de Nederlandse studentencorpora en brak daardoor met het sterke regionalisme in het Vlaamse studentenleven. Als hoofdredacteur van *Aula*, het blad van het GSC, verzorgde hij rubrieken over staatkunde en economie, waarin hij een radicale toon niet schuwde maar tegelijk pleitte voor een intensiever cultureel en intellectueel studentenleven. Hij werkte ook mee aan *Het Vlaamsche Nieuws* en was tijdens de vakantie van 1917 actief betrokken bij propagandatochten voor de werving van studenten en de verdediging van het activisme. Op 5 december 1917 werd hij voorzitter van de stu-

dentensociëteit Uylenspieghel. In Gent was hij actief in de **Vlaamsch-Nationale Partij** en steunde hij de activiteiten van de **Raad van Vlaanderen**.

In 1918 week Van Genechten uit naar Nederland. Twee jaar later werd hij door het assisenhof te Antwerpen bij verstek tot acht jaar gevangenisstraf veroordeeld. Hij maakte zijn rechtenstudie in Utrecht af en specialiseerde zich in economische onderwerpen. In 1925 vestigde hij zich te Utrecht als advocaat en in 1928 werd hij privatdocent in de staathuishoudkunde aan de Utrechtse universiteit. Van Genechten bleef in de jaren 1920 en 1930 een overtuigd aanhanger van het anti-Belgische Vlaams-nationalisme dat hij in tal van geschriften verdedigde. De sociaal-economische aspecten van de V.B. kregen zijn bijzondere aandacht, zoals blijkt uit zijn studie *Vlaanderens economische ontwikkeling na den oorlog* (1928), waarin hij onder andere pleitte voor een concentratie van de Vlaamse banken om het Vlaamse **bedrijfsleven** en in het bijzonder de Kempense mijnbouw te financieren. In zijn economische ideeën weerklonken corporatistische tonen (**corporatisme**).

In 1931 kreeg Van Genechten de Nederlandse nationaliteit en in 1934 sloot hij zich aan bij de **Nationaal-Socialistische Beweging** (NSB) van **Anton Mussert**. Hij behoorde er tot de propagandisten van een '**Diets**' **Groot-Nederland**, zoals blijkt uit zijn brochure *Dietsche Verbondenheid* (z.j.). In de laatste jaren voor de Tweede Wereldoorlog gold hij als een van de voornaamste nationaal-socialistische theoretici van de NSB. Hij maakte vanaf januari 1936 deel uit van het theoretische partijmaandblad *Nieuw Nederland* en vanaf oktober 1938 was hij vormingsleider van de NSB.

Tijdens de Duitse bezetting was Van Genechten vanaf september 1940 procureur-generaal bij het gerechtshof te Den Haag en aanklager voor politieke zaken bij het door de Duitsers ingestelde Vredesgerechtshof, waar hij op fanatieke en partijdige wijze het nationaal-socialistische standpunt verdedigde. Dit optreden is hem na de oorlog zwaar aangerekend. Anderzijds raakte hij in conflict met Nederlandse en Duitse ss-autoriteiten, die hem in 1943 uit zijn functies ontheven. Na de bevrijding werd hij door het Bijzonder Gerechtshof in Den Haag ter dood veroordeeld. Hangende zijn beroep in cassatie heeft hij zich in de gevangenis van het leven beroofd.

WERKEN: *Dietsche verbondenheid*, z.j.; – *Wat willen de Vlamingen?*, 1925; – *De slechte oneindigheid van het Vlaamsche belgicisme*, 1926; – *Vlaanderens economische ontwikkeling na den oorlog*, 1928.

LITERATUUR: *Het proces Van Genechten*, 1946; – A.A. de Jonge, *Crisis en Critiek der Democratie. Anti-democratische stromingen en de daarin levende denkbeelden over de staat in Nederland tussen de twee wereldoorlogen*, 1968; – I. Schöffner, *Het nationaal-socialistische beeld van de geschiedenis der Nederlanden*, 1978²; – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991.

ANTHONIUS A. DE JONGE*, LUC VANDEWEYER EN
PIETER VAN HEES